

POLOVINA LIDÍ POVAŽUJE DISKRIMINACI V NAŠÍ ZEMI ZA VELKÝ PROBLÉM.

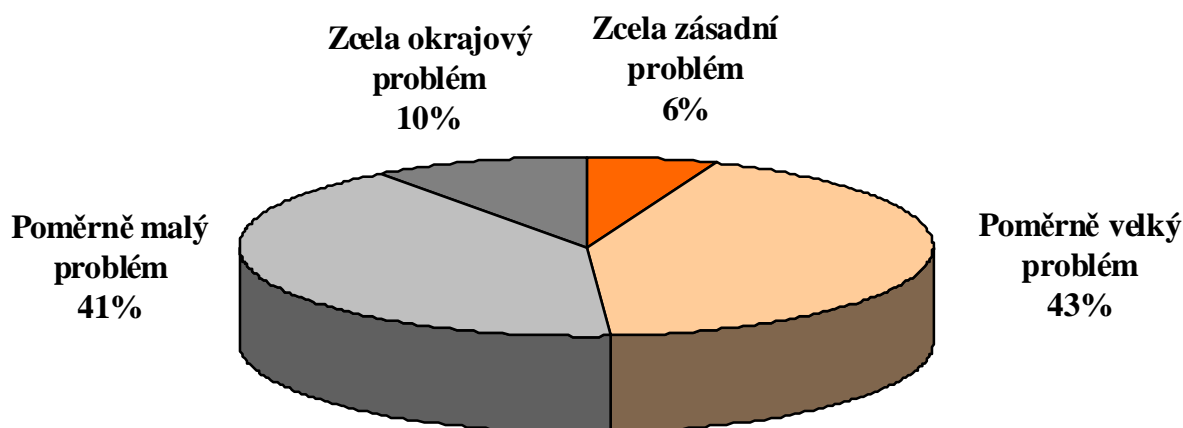
Pro polovinu populace není diskriminace u nás velkým problémem.. Naprostá většina lidí (89 %) si myslí, že diskriminaci lze omezovat, desetina se však domnívá, že se s ní účinně bojovat nedá. Za posledních deset let nedošlo v otázce diskriminace podle poloviny lidí (51 %) k žádnému vývoji. Pětina lidí (21 %) říká, že diskriminace u nás v posledních letech ubývá, a čtvrtina (28 %) má za to, že jí naopak přibývá.

Citované výsledky pocházejí z výzkumu STEM provedeného na reprezentativním souboru obyvatel České republiky starších 18 let, který se uskutečnil ve dnech 31. 3. – 6. 4. 2009. Respondenti byli vybíráni metodou kvótního výběru. Na otázky odpovídal rozsáhlý soubor 1297 občanů ČR.

V dubnovém šetření se společnost STEM zaměřila mimo jiné na problematiku diskriminace v naší společnosti. Veřejnost posuzovala, jak velký problém diskriminace u nás je, zda se dá nějakým způsobem omezit či odstranit a jak vidí její vývoj v posledních 10 letech.

Vnímání míry diskriminace u nás rozděluje českou veřejnost na dva stejně velké tábory. Polovina veřejnosti (51 %) považuje diskriminaci v naší zemi za poměrně malý nebo zcela okrajový problém, druhá – stejně velká (49 %) – část diskriminaci označuje za poměrně velký nebo zcela zásadní problém naší společnosti. Stejnou otázku jsme respondentům pokládali už v dubnu roku 2003 a od té doby se distribuce odpovědí nezměnila. Názory veřejnosti na výskyt diskriminace u nás se zdají být velmi pevné.

"Jak velký problém představuje podle Vašeho názoru diskriminace v naší zemi?"

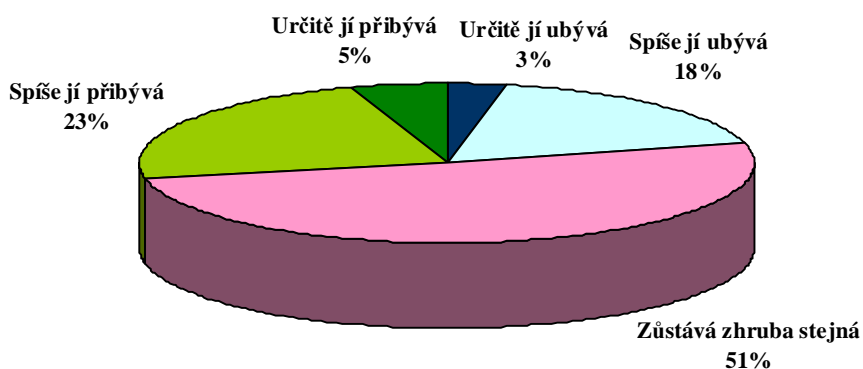

Pramen: STEM, Trendy 2009/4, 1297 respondentů

Problematiku záměrného znevýhodňování některých skupin obyvatel posuzují bez rozdílu muži i ženy, lidé různého věku i vzdělání. Významné rozdíly se ukazují v závislosti na politické orientaci či stranických preferencích a majetkovém zajištění domácností respondentů. To, že je diskriminace u nás problém, cítí častěji příznivci levicově orientovaných stran, konkrétně nadpoloviční většina (57 %) stoupenců KSČM a také většina osob hůře majetkově zajištěných (55 %). Většina stoupenců ODS a lidí průměrně nebo dobře majetkově zajištěných naopak zastává názor, že diskriminace u nás nepředstavuje tolik závažný problém.

Je v posledních 10 letech patrný nějaký vývoj v oblasti záměrného znevýhodňování určitých skupin osob? Polovina lidí říká, že se nynější situace ve srovnání s dobou před deseti lety nezměnila, pětina lidí má pocit, že diskriminace ubylo, a zhruba čtvrtina (28 %) veřejnosti naopak říká, že diskriminace v naší zemi za posledních 10 let přibývá.

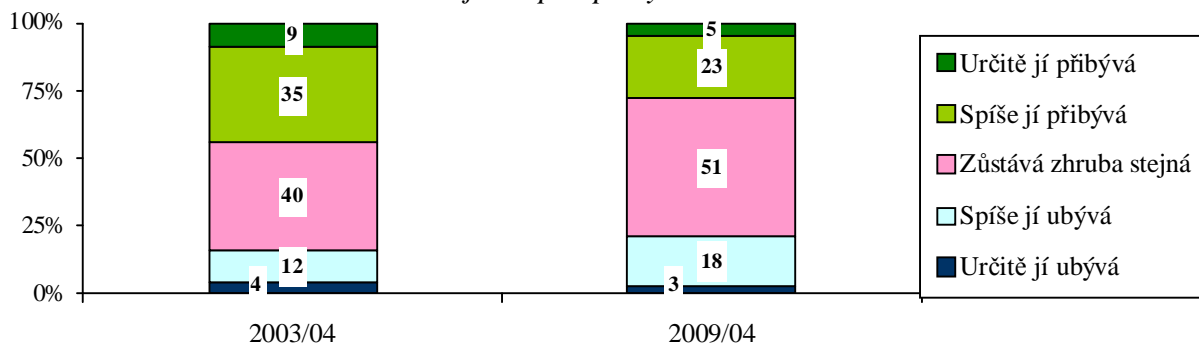
"Když se zamyslíte nad vývojem situace v naší zemi v posledních 10 letech, řekl(a) byste, že diskriminace u nás celkově ubývá, zůstává zhruba stejná nebo jí naopak přibývá?"

Pramen: STEM, Trendy 2009/4, 1297 respondentů

Odpovědi respondentů na stejnou otázku v roce 2003 se od těch dnešních znatelně lišily. Dnes je, ve srovnání s dobou před šesti lety, významně více těch, kteří říkají, že diskriminace u nás zůstává zhruba stejná (o 11 procentních bodů) i těch, kteří mají pocit, že diskriminace ubývá (rozdíl o 5 procentních bodů). V populaci je dnes naopak méně těch, kteří se domnívají, že znevýhodňování určitých skupin osob přibývá. Trend hodnocení vývoje diskriminace je tedy vcelku příznivý.

"Když se zamyslíte nad vývojem situace v naší zemi v posledních 10 letech, řekl(a) byste, že diskriminace u nás celkově ubývá, zůstává zhruba stejná nebo jí naopak přibývá?"

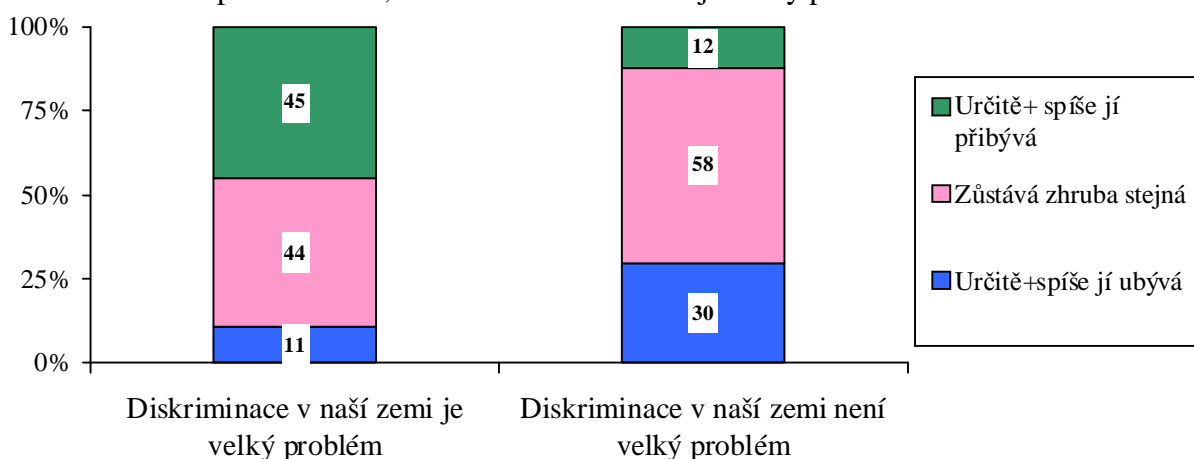
Pramen: STEM, Trendy 2003/4, 2009/4

Vývoj diskriminace v poslední dekádě hodnotí bez větších rozdílů lidé různého věku, vzdělání a rozdíly nejsou ani mezi muži a ženami. Významně se však liší odpovědi příznivců různých politických stran a lidí s různým majetkovým zázemím. U všech skupin sice platí, že přibližně polovina říká, že diskriminace u nás zůstává na zhruba stejné úrovni, liší se však poměry odpovědí „ubývá“ a „přibývá“. Příznivci ODS jako jediní častěji označovali odpověď, že diskriminace u nás ubývá (32 %) než že jí přibývá (16 %). Přibližně stejně časté zastoupení obou těchto odpovědí můžeme najít u stoupenců Strany zelených. U přívrženců ostatních parlamentních stran převažuje podíl těch, kteří říkají, že diskriminace u nás přibývá, nad těmi, co tvrdí, že jí ubývá. Nejvýrazněji se tento rozdíl projevuje u stoupenců KSČM (41 % diskriminace přibývá, 10 % diskriminace ubývá). Podobnou distribuci odpovědí mají také lidé, jejichž materiální zajištění není na příliš dobré úrovni. Podle 13 % z nich diskriminace u nás ubývá, dvě pětiny špatně zajištěných nebo chudých lidí mají zato, že diskriminace v poslední dekádě přibývá.

Na vývoj diskriminace v naší zemi nahlízejí rozdílně lidé podle toho, zda považují znevýhodňování za problém či ne. Ti, kteří diskriminaci v naší zemi považují za zásadní nebo velký problém, nejčastěji zastávají názor, že diskriminace přibývá (45 %) nebo že je na zhruba stejné úrovni (44 %). Lidé, kteří zastávají názor, že znevýhodňování určitých skupin je malý nebo zcela okrajový problém, nejčastěji volí odpověď, že diskriminace je na zhruba stejné úrovni jako před 10 lety (58 %) a nebo, že jí ubývá (30 %).

"Když se zamyslíte nad vývojem situace v naší zemi v posledních 10 letech, řekl(a) byste, že diskriminace u nás celkově ubývá, zůstává zhruba stejná nebo jí naopak přibývá?"

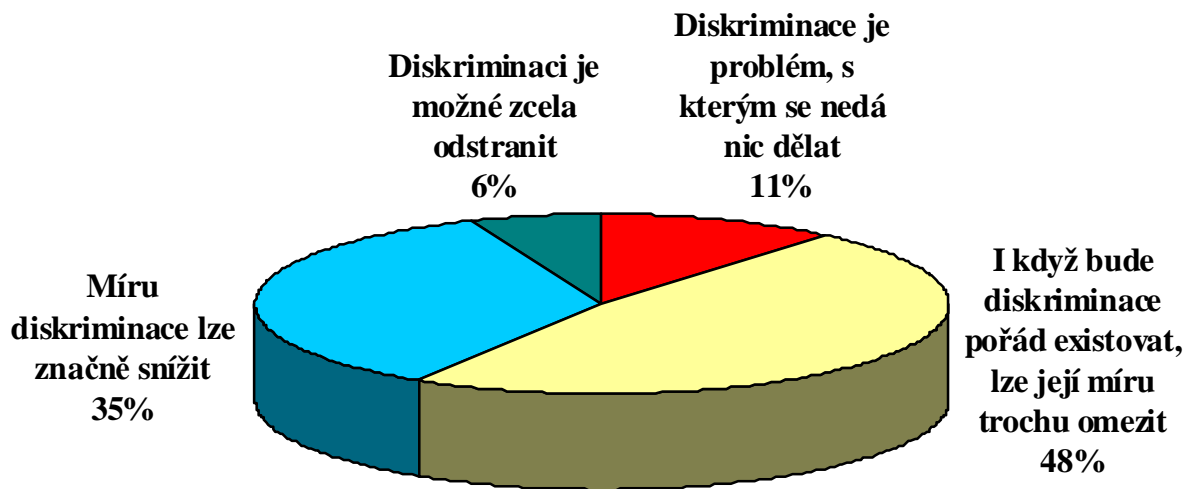
- podle názoru, zda diskriminace u nás je velký problém

Pramen: STEM, Trendy 2009/4, 1297 respondentů

Přibližně polovina lidí má za to, že diskriminaci úplně potlačit nelze, ale lze ji určitými způsoby omezit. Třetina veřejnosti se domnívá, že lze míru diskriminace dokonce značně snížit, a podle zhruba každého patnáctého je možné diskriminaci zcela odstranit. Desetina veřejnosti však zastává opačný, pesimistický názor: diskriminaci eliminovat nejde. Tato distribuce odpovědí se od roku 2003, kdy byla otázka ve výzkumu položena naposledy, nezměnila.

"Který z následujících výroků nejlépe odpovídá Vašemu názoru?"

Pramen: STEM, Trendy 2009/4, 1297 respondentů

Názory na případné možnosti omezení či odstranění diskriminace jsou univerzální. Stejně odpovídají muži i ženy, lidé různého věku, vzdělání, majetkového zajištění i politických preferencí. V tomto případě se neliší ani odpovědi lidí, kteří považují diskriminaci u nás za velký problém, ani těch, kteří znevýhodňování určitých skupin obyvatelstva za velký problém nepovažují. Velmi podobnou distribuci odpovědí jsme zaznamenali také u lidí, kteří rozdílně hodnotí vývoj diskriminace u nás v posledních 10 letech.